

Sprawa C-157/10

Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

przeciwko

Administración General del Estado

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Tribunal Supremo)

Swobodny przepływ kapitału — Podatek dochodowy od osób prawnych —
Konwencja o unikaniu podwójnego opodatkowania — Zakaz odliczenia podatku
należnego, lecz niezapłaconego w innych państwach członkowskich

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 grudnia 2011 r. I - 13026

Streszczenie wyroku

1. *Pytania prejudycjalne — Właściwość Trybunału — Ustalenie istotnych przepisów prawa Unii*
(art. 267 TFUE)
2. *Swobodny przepływ kapitału — Ograniczenia — Szkody wynikające z równoległego wykonywania przez państwa członkowskie kompetencji podatkowych — Dopuszczalność — Przesłanka — Brak dyskryminacji*
(art. 63 TFUE, 65 TFUE)

3. *Swobodny przepływ kapitału — Ograniczenia — Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych — System zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu dochodów uzyskanych w formie odsetek uzyskanych w innym państwie członkowskim*
(*traktat EWG, art. 67 (po zmianach art. 67 traktatu WE, uchylony przez traktat z Amsterdamu); art. 63 TFUE, 65 TFUE; dyrektywa Rady 88/361, art. 1)*)

1. W ramach ustanowionej w art. 267 TFUE procedury współpracy między sądami krajowymi a Trybunałem do tego ostatniego należy udzielenie sądowi krajowemu użytecznej odpowiedzi, która umożliwi mu rozstrzygnięcie zawisłego przed nim sporu. Z tego też względu Trybunał musi w razie potrzeby przeformułować przedłożone mu pytania. Podobnie w celu przedstawienia użytecznej odpowiedzi sądowi krajowemu, który zadał pytanie prejudycjalne, Trybunał może powołać się na przepisy prawa Unii, do których nie odniósł się sędzia krajowy w swoim pytaniu.
2. Ponadto wobec braku unijnych przepisów ujednocwiających lub harmonizujących państwa członkowskie zachowują uprawnienia do określania, w drodze umów lub w sposób jednostronny, kryteriów rozdziału przysługujących im kompetencji podatkowych, w szczególności w celu unikania podwójnego opodatkowania. To do państw członkowskich należy przyjęcie przepisów koniecznych dla unikania przypadków podwójnego opodatkowania, w szczególności przy wykorzystaniu kryteriów, które zostały przyjęte w międzynarodowej praktyce podatkowej. Niekorzystne skutki, które mogą wynikać z równoległego wykonywania kompetencji podatkowych przysługujących różnym państwom członkowskim, jeżeli wykonywanie tych kompetencji nie ma charakteru dyskryminującego, nie stanowi ograniczeń swobód przepływu. W ten sposób skoro państwa członkowskie nie mają obowiązku dostosowywania ich własnego systemu podatkowego do różnych systemów podatkowych innych państw członkowskich w szczególności w celu wyeliminowania podwójnego opodatkowania, a fortiori

(por. pkt 18, 19)

państwa te nie mają obowiązku dostosowywania swych uregulowań podatkowych w celu umożliwienia podatnikowi skorzystania z korzyści podatkowej przyznanej przez inne państwo członkowskie w ramach wykonywania jego kompetencji podatkowych, o ile ich uregulowania nie są dyskryminujące.

(por. pkt 31, 38, 39)

uregulowaniu państwa członkowskiego, które w ramach podatku dochodowego od osób prawnych i przepisów zmierzających do unikania podwójnego opodatkowania zakazuje odliczania kwoty podatku należnego w innych państwach członkowskich Unii od dochodów otrzymanych na ich terytorium i podlegających temu podatkowi, jeżeli pomimo należności tych kwot nie są one płacone – na podstawie zwolnienia, ulgi lub innej korzyści podatkowej, o ile uregulowanie to nie jest dyskryminujące w stosunku do traktowania, jakiemu poddane są odsetki otrzymane w rzeczonym państwie członkowskim, co podlega weryfikacji sądu odsyłającego.

3. Artykuł 67 traktatu EWG i art. 1 dyrektywy 88/361 w sprawie wykonania art. 67 traktatu [artykuł uchylony przez traktat z Amsterdamu], nie sprzeciwiają się

(por. pkt 46; sentencja)